

Opeens verbonden. Of: hoe verleng ik mijn vakantie?

Wie wil dat niet, je vakantiegevoel nog een paar weken verlengen? En ja, dat kan, zeggen experts: door herinneringen op te halen. Ik ga dat nu uitproberen. Mijn vrouw Arnolda en ik verkenden in een fietsvakantie het grote groengebied rondom Rotterdam. Zo ontdekten we allerlei genummerde plaatsnamen: Vierpolders (bij Den Briel), onze startplek; Vijfsluizen, waar we een rondje Delfland begonnen; Zevenhuizen: ons laatste B&B; en Zestienhoven, sorry, *Rotterdam The Hague Airport*, waarvan we regelmatig het vliegverkeer konden spotten. Maar onze sterkste herinnering ontstond toen onze eerste gastvrouw haar rol doorbrak.

Hoe dat zo? Tja, dwars door deze groengebieden loopt de *Bible Belt*. Dat bleek meteen bij onze eerste B&B, op zaterdagavond. Mevrouw vroeg ons om onze ontbijtspullen de volgende ochtend na het ontbijt zelf even naar een schuur te brengen, want ze was dan al naar de kerk. Aha, als predikant zag ik mijn kans: in de vakantie kan ik mooi shoppen bij de burens. Ons zondagse ontbijt werd dus iets vroeger, en Arnolda en ik belandden in het genabuurde Abbenbroek (nooit van gehoord; check <https://nl.wikipedia.org/wiki/Abbenbroek>). In een *Hersteld Hervormde Kerk*. Wij vreesden zware tijden, op een kerkbank in een oud kerkgebouw dat al de nodige eeuwen doorstaan had.

En ja: ook een stokoude voorganger schuifelde naar voren. Die zijn wandelstok onderaan het kanzeltrapje achter liet. Hij haalde het nog om boven te komen. Maar vervolgens wist deze preekdijger zowel van Arnolda als van mij de aandacht vast te houden. Ook door halverwege te vertellen hoe hij zelf op zijn 17^e de pijp aan Maarten had gegeven, wat geloof betreft. Hij werd politieagent.

Sint Aegidiuskerk, Abbenbroek

Of dat zonder geloof beter ging, vertelde hij niet. Maar wel dat hij zich op zijn 25^e opnieuw ging afvragen of hij niet iets teveel over boord gekieperd had. Eind van het liedje was dat hij niet alleen zijn geloof hervond, maar uiteindelijk zelfs predikant werd. En nu, nogal pensioengerechtigd, nog altijd het goede nieuws over Jezus Christus bleef preken, want “dat was toch het mooiste wat je kon doen”. Duidelijk was: de man meende wat hij zei. En dat al zo’n halve eeuw lang.

OK, fijne opsteker voor mij als pastor. Maar ook voor Arnolda. Die liep na de dienst onze gastvrouw tegen het lijf en vertelde haar dat de preek haar had geraakt. De stijl van deze gastvrouw was niet echt *close*. Maar op dat moment legt ze haar hand op Arnolda’s arm en zegt: “We zijn toch zussen in Christus!”

Dat moment. Die zin. Je kent elkaar nauwelijks – en toch. Opeens voel je je heel verbonden.

Rob Nijhoff, 15 september 2019; reacties: predikant@duiven-velp.nl

P.S. Voor wie meer wil weten over de Bijbel, wie Jezus is of hoe christenen leven: een nieuwe **Alpha-cursus** begint maandagavond 21 oktober 2019, 18u, in de huiskamer van de SoW Kapel in Duiven (Rijksweg 56b; ingang vanaf parkeerplaats achterzijde). Info/opgeven: mail het adres hiervoor.